

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 48. Colloquium de Bulgaris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Legati domum reversi furtum notant, *Sæculum IX.*
 quo vehementer afflicti, adscitis etiam *A C. 870.*
 Ludovici Imperatoris Oratoribus Sup-
 poprimo & Anastasio, Basilium Impera-
 torem adeunt, cui Romani: *Nunquam*
redire Romam audebimus sine libellis;
tibi vero laborum omnium, quos pro pace
Ecclesiæ tulisti, fructus perit. His Lu-
 dovici Oratores subjiunt: *Indignum*
sane est tanto Imperatore, opus suum
destruere. Cum illi libelli te consen-
 tiente dati fuerint, si te pœnitentia
 subiit, id palam profiteri. Si autem be-
 ne factum, quomodo salva auctoritate ser-
 vulorum furtum dissimulas? si dicas, te
 inscio fraudem esse factam, tunc demum
 fidem adstrues, si libellos ab illis, qui-
 bus Legatorum curam, obsequii causa,
 commisisti, & quorum proinde est, rerum
 amissarum rationem reddere, restitui
 jusseris. Tandem postquam diu mul-
 tumque eandem rem rogassent, ægre ob-
 tinuerunt, ut restituerentur. Redditi
 tamen sunt libelli omnes, nec unicus de-
 fuit, quos illi Legatis Ludovici Impera-
 toris tuto in Italiam deferendos tradide-
 runt.

§. XLVIII.

Colloquium de Bulgaris.

Soluto Concilio, quæstio de Bulgaris in
 conventu privato tractari cœpta.

Ee 3

For-

Sæculum IX. Formosus & Paulus Episcopi, a Nicolao
 A. C. 870. Papa in Bulgariam missi, Romam reverfi
vid. Hadr. retulerant, novellam Ecclesiam Romanam
sub. fin. Sedi omnino esse subditam, & ad Papam
Sup. Lib. L. deduxerant Petrum, Regis Bulgarorum
 §. 54. Oratorem, qui dona Regis sui reddidit
 epistolasque. In iis Pontificem instanti-
 tissime rogabat Rex, ut Marinum Dia-
 conum, cujus merita ipsi essent perspe-
 cta, Archiepiscopum ordinaret, & sibi
 mitteret, aut alium ex Cardinalibus Ec-
 clesiæ suæ, illo gradu dignum, qui si Bul-
 garis probaretur & eligeretur, ad Papam
 rediret Ordinationem accepturus.

Cum Marinus illo tempore Constans-
 tinopoli Oratoris munere fungeretur,
 misit ad Bulgaros Pontifex alium, nomi-
 ne Silvestrum, quem Archiepiscopum
 eligerent. Ast eum confestim cum Leo-
 pardo Episcopo Anconitano & Domini-
 co Tarvisino remiserunt, postulantes, ut
 sibi Archiepiscopus, vel Formosus Epis-
 copus Portuensis mitteretur. Respon-
 dit Papa, daturum se ipsis Archiepisco-
 pum, quem Rex expetiisset. Sed Prin-
 ceps ille tantæ moræ impatiens, eundem
 Petrum, qui prius Romæ fuerat, nata
 alia occasione, Constantinopolim missum,
 quærere jubet, cui Sedi Ecclesiam Bul-
 garorum subjectam esse oporteret. Hæc
 ergo Collationis inter Romanos & Græ-
 cos fuit materia.

Triduo

Triduo postquam Acta Concilii suis-Sæculum IX.
 sent descripta, & in Ecclesia S. Sophiae A. C. 870.
 deposita, convocante Imperatore Lega-
 ti Papæ cum Legatis Alexandrinis, An-
 tiochenis & Jerosolymitanis & Patriar-
 cha Ignatius ad audiendum Regis Bul-
 garorum Legatos conveniunt, ubi Pe-
 trus Legatorum præcipuus profatus est
 in hunc modum: *Michael Bulgarorum*
Princeps, cum sciat, vos, ut Ecclesiæ uti-
litati serviretis, hic fuisse congregatos,
inde maximo afficitur gaudio, & vobis
Sacræ Sedis Legatis gratias agit, quod
per Bulgariam iter facientes, eum reddi-
tis literis salutaveritis. Legati Papæ
 responderunt: *Cum vos Ecclesiæ Roma-*
næ filios esse sciremus, charitas postula-
bat, ut vos in transitu salutaremus. Mox
 iterum Bulgari: *Quia haud multo abhinc*
tempore Christiana Sacra suscepimus, so-
liciti sumus, ne in re quapiam fallamur;
unde ex vobis, qui Patriarcharum vices
geritis, quærimus, cui Ecclesiæ nos sub-
ditos esse oporteat. Legati Papæ: *Sine*
dubio Ecclesiæ Romanæ, cui se Dominus
vester per os vestrum cum toto populo suo
submisit. A Nicolao Papa accepit Regu-
 las morum, Episcopos, Presbyterosque,
 quos apud vos habetis, & convenienti cul-
 tu honoratis. *Fatemur, dixerunt Bul-*
gari, quod ab Ecclesia Romana Presbyte-
ros expetierimus, quos etiamnum retine-

Sæculum IX. *mus, iisdemque obedire in cunctis volu-*
A. C. 870. *mus. Sed rogamus vos, ut cum his Lega-*
tis Patriarcharum præsentibus definiatis,
an magis rationi conveniat, nos Eccle-
sia Romanæ vel Constantinopolitanæ sub-
esse. Legati Romani: Ad finem perdu-
cta sunt negotia, quæ cum Patriarchis O-
rientalibus pertractare nobis a Sacra Se-
de fuerat præceptum. Nulla nobis sunt
mandata, quæ ad vos spectent, nec nobis
quidquam Romanæ Sedis prærogativæ
adversum definire licet. Sed econtra cum
Regio vestra Presbyteris nostris impleta
sit, definimus, quantum possumus, vos nul-
li alteri quam Ecclesiæ Romanæ subditos
esse debere.

Tum Legati Orientis ex Bulgaris
 quærere: Cum armis subegistis hanc pro-
 vinciam, cuius erat, & quinam ibi Pres-
 byteri, Latini vel Græci? Bulgari:
 Græcos devicimus, & invenimus ibi
 Presbyteros Græcos non Latinos. Ergo
 liquido constat, dixerunt Legati Orien-
 tis, hanc provinciam sub Jurisdictione
 Civitatis Constantinopolitanæ extitisse.
 Legati Romani: Diversitate linguarum
 Ecclesiastica Jurisdictio non perturbatur.
 Sacra Sedes, quæ Latina est, in complu-
 ribus locis pro diversitate regionum Epis-
 copos Græcos constituit. Saltem, repo-
 fuerunt Legati Orientis, negare non po-
 testis, hanc Provinciam ad Imperium
 Græ.

*Græcorum pertinere. Legati Romani : Sæculum IX.
non negamus. Sed hic de jure Cathedra- A. C. 870.
rum Patriarchalium, non vero de divisi-
one Regnorum agitur.*

Legati Orientis dixerunt : *Audire
cupimus, quo argumento dicatis, Bulga-
riam ad vos pertinere? Legati Papæ:
Ex Epistolis Paparum Decretalibus disce-
re potestis, sub Sacræ Sedis Regimine o-
mnino extitisse Epirum veterem & no-
vam, totam Thessaliam & Dardaniam, Sup. Lib.
quæ hodie Bulgaria dicitur. Itaque Sa- XXIV.
cra Sedes hanc jurisdictionem Ecclesiæ §. 31.
Constantinopolitanæ non detraxit, ut Sup. Lib.
præsumitis, sed irruptione Bulgarorum §. 39.
amissam, modo, cum Christiani facti sunt,
postliminio, iisdem volentibus recepit.
Deinde Bulgari, in illa regione victores,
quam tot jam annis tenent, sponte se Sa-
cræ Sedis tutelæ, præsidio & regimini
subjecerunt. Tandem constat, Nicolaum
Papam illuc misisse ex nobis quosdam, qui
hic præsentibus sumus, Episcopos Paulum,
Dominicum, Leopardum, Formosum, &
Grimoaldum, etiamnum ibi commoran-
tem, cum compluribus Presbyteris nostris,
quod Bulgari, ut modo audivistis, faten-
tur. In illa provincia consecravimus
Ecclesias, ordinavimus Presbyteros, non
sine ingenti labore Fideles erudivimus.
Igitur Ecclesia Romana jure possessionis,
E e 5 quo*

Sæculum IX. *quo ab annis tribus gaudet, infcio Papa A. C. 870. spolianda non est.*

Legati Orientis : Quo jure, veteri, an novo, modo actionem movetis ! Legati Papæ : Non vos elegit Judices Sacra Sedes in hac causa, vos, inquam, se inferiores, cui soli competit in tota Ecclesia judicium ferre. Unde banc causam, quam curare nos non jussit, Sacrae Sedi reservamus. Sententiam vero vestram, quam levissimo ingenio pronunciatis, illa facillime contemnit. Legati Orientis : Non decet, vos qui abjecto Græcorum Principatu cum Francis (*) fœdera iniistis, quacunq; Jurisdictione in Imperio Domini nostri gaudere. Itaque Bulgarorum patriam, quam sub Græcorum potestate dudum fuisse, & Græcos Sacerdotes habuisse cognovimus, Sanctæ Ecclesiæ Constantinopolitanae, a qua per paganismum recesserat, nunc per Christianismum restitui judicamus.

Legati

(*) Ecce, hic arcanum & putidum ulcus aperiunt Græculi. Nempe manebat alta mente repositum, translatum ad Francos Occidentis Imperium. Sed propria culpa hæc acciderant. Ex his etiam observandum, Christianos tribus Ecclesiis Patriarchalibus subiectos Imperatorem Græcorum palam Dominum & Principem suum fuisse professos. Unde non mirum, quod Saracenis victoribus suspecti esse mererentur.

Legati Romani reclamantes dixe-
 runt: *Sententiam, quam non electi neque*
admissi, sive timore sive gratia, vel quid-
quid illud est, modo præcipitastis potius
quam protulistis, auctoritate Spiritus
Sancti usque ad definitionem Sanctæ Se-
dis Apostolicæ rescindimus. Teque Pa-
triarcham Ignatium obtestamur, secun-
dum banc Epistolam Hadriani Papæ, quam
tibi reddimus, ut ab omni Ordinatione in
Bulgaria abstineas, & neminem tuorum
illo mittas, ne Sancta Sedes Apostolica,
quæ tibi tua restituit, te Auctore sua a-
mittere videatur. Quin potius, si justam
te habere querimoniam existimas, banc
Romanæ Ecclesiæ, cujus beneficio Patriar-
cha es, ritu Judiciali suggerere non omit-
tas. Ignatius Patriarcha, Papæ Epistolam
quidem recepit, sed eam legere, licet
Legati Romani vehementer instarent, in
aliud tempus distulit, respondens: Ab-
sit a me, ut his præsumptionibus contra
decorem Romanæ Sedis implicer; qui nec
juveniliter ago, ut facile falli me patiar,
nec ita seniliter deliro, ut ipse committam,
quod in aliis reprehendere debeo. Hic
fuit illius Collationis exitus.

Sæculum IX.

A.C. 870.

Quæstio de
Jurisdictione
in Bulgaros.

Ipse Basilius Imperator interfuit, nec
 ulli alii admissi, quam quos Imperator
 & Ignatius Patriarcha voluit. Nec
 Legati Orientis, nec Oratores Bulgarorum
 intelligebant, quid Romani loquerentur;
 Romani

Sæculum IX. A. C. 870. Romani vero, nec Bulgari, quid Orientales dicerent, percipiebant. Sed unus aderat Imperatoris Interpres, qui nec Romanorum, nec Orientalium voces aliter audebat reddere, quam jubebat Dominus suus, ut, quod volebat, Bulgari persuaderet. His etiam data est pagina, in qua Græce scriptum, Legatos Orientis, inter Papam & Ignatium Patriarcham arbitros, sententiam pronunciasse, Bulgariam Jurisdictioni Constantinopolitanæ Ecclesiæ oportere esse subiectam.

§. XLIX.

Legatorum Romanorum reditus.

vit. Hadr.
p. 894.

Legatorum Romanorum constantia Basilium Imperatorem iisdem jam prius, quod ipsum ad reddendos libellos compulissent, subiratum acrius commovit. Nihilominus dolorem dissimulans, eos mensæ adhibuit, tumque magnis donis cumulatōs dimisit comitante Theodosio Spathario, qui discedentes Dyrrachium deduxit. Sed nullum abeuntibus præsidium paraverat Basilus; unde cum post lapsum paucorum dierum Dyrrachio solvissent, inciderunt in Piratas Sclavos, qui rebus omnibus spoliatis etiam authenticum Actorum Concilii, in quo subscriptiones erant, abstulerunt. Quin captos & vita ipsa privassent, nisi aliquos, qui